

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/46/2025
Identifikačné číslo spisu:	8119011229
Dátum vydania rozhodnutia:	03.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8119011229.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného U. D., o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 3. septembra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. septembra 2024, sp. zn. 1 Tos 19/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. D. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo 6. júna 2024, sp. zn. 33 PP 1/2019 (ďalej len „uznesenie súdu prvého stupňa“) podľa § 417 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený U. D. (ďalej len „obvinený“ alebo „dovolateľ“) sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia v trestnej veci Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33 PP 1/2019 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 5 (päť) mesiacov a 20 (dvadsať) dní, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Košice I z 1. júla 2017, sp. zn. 4 T 28/2017 vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 7. mája 2015, sp. zn. 5 T 73/2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Prešov z 8. septembra 2017, sp. zn. 5 T 73/2011 vo výmere 3 (tri) roky vykoná.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 24. septembra 2024, sp. zn. 1 Tos 19/2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) sťažnosť obvineného proti uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

3. Obvinený, prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Lukáša Poláka, podal 27. marca 2025 proti napadnutému uzneseniu dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

4. V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený poukázal na svoje odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 7. mája 2015, sp. zn. 5 T 73/2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia

slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 5 (päť) rokov s probačným dohľadom, výkon ktorého mu bol nariadený uznesením Okresného súdu Prešov z 8. septembra 2017, sp. zn. 5 T 73/2011 a tiež rozsudkom Okresného súdu Košice I z 11. júla 2017, sp. zn. 4 T 28/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 17. augusta 2017, sp. zn. 7 To 76/2017, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a zároveň na uznesenie Okresného súdu Prešov z 13. augusta 2019, sp. zn. 33 PP 1/2019, ktorým bol podmiennečne prepustený z výkonu uvedených trestov odňatia slobody za súčasného určenia skúšobnej doby 4 (štyri) roky.

5. Dovolateľ ďalej uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31. augusta 2023, sp. zn. 4 To 27/2023 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace, pričom uznesením súdu prvého stupňa bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a výkone zvyškov uložených trestov odňatia slobody práve s odkazom na predmetné odsúdenie.

6. Vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31. augusta 2023, sp. zn. 4 To 27/2023 obvinený doplnil, že Okresný súd Prešov uznesením zo 4. októbra 2024, sp. zn. 41 T 28/2021 podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31. augusta 2023, sp. zn. 4 To 27/2023 nevykoná s odôvodnením, že skutok, pre ktorý bol odsúdený, nie je trestným činom, pričom Krajský súd v Prešove uznesením z 15. októbra 2024, sp. zn. 1 Tos 22/2024 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov zo 4. októbra 2024, sp. zn. 41 T 28/2021 a podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 7 (sedem) mesiacov a 14 (štrnásť) dní, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31. augusta 2023, sp. zn. 4 To 27/2023 nevykoná.

7. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený uviedol, že podstatnými okolnosťami pre meritórne rozhodnutie, ktoré musia nájsť svoj odraz v jeho odôvodnení, bezpochyby patria aj okolnosti spočívajúce v zmene zákona, v dôsledku ktorej došlo k zániku trestnosti činu, pre ktorý súdy rozhodli o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Dovolateľ zdôraznil, že krajský súd o jeho sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa rozhodoval v čase platnosti a účinnosti Trestného zákona a Trestného poriadku v znení účinnom od 6. augusta 2024, teda v čase, kedy už skutok, pre ktorý bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nebol trestným činom v dôsledku zániku jeho trestnosti zmenou zákona. Práve táto skutočnosť je, podľa názoru obvineného, podstatnou okolnosťou, ktorá mala nájsť svoj odraz v odôvodnení napadnutého uznesenia.

8. Ďalšiu skutočnosť zakladajúcu dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzhliadol obvinený v tom, že krajský súd rozhodoval o jeho sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa bez toho, aby ho vyzval na jej odôvodnenie, hoci jeho obhajca podal sťažnosť bez odôvodnenia s tým, že ju odôvodní v dodatočnej lehote po tom, ako mu bude doručené písomné vyhotovenie uznesenia súdu prvého stupňa, pritom dotknuté uznesenie bolo jeho obhajcovi doručené 23. júla 2024. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na § 189 ods. 3 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva povinnosť obhajcu odôvodniť sťažnosť proti uzneseniu, ak ju podáva za obvineného alebo vo vlastnom mene, preto obvinený dospel k názoru, že krajský súd nemohol o jeho sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa rozhodnúť bez toho, aby ho vyzval na doplnenie odôvodnenia jeho sťažnosti. Postupom súdov nižšieho stupňa tak bolo, podľa názoru obvineného, porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom.

9. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vzhliadol obvinený v tom, že krajský súd o jeho sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa rozhodoval v čase po účinnosti novely Trestného zákona, t. j. po 6. auguste 2024 a napriek tomu nevzal zreteľ na zmenu zákona o odignoroval

§ 84 Trestného zákona o zániku trestnosti činu. V tejto súvislosti poukázal na to, že Okresný súd Prešov rozhodol o tom, že zvyšok trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31. augusta 2023, sp. zn. 4 To 27/2023, nevykoná, až 4. októbra 2024, čím porušil § 405b Trestného poriadku, podľa ktorého tak mal rozhodnúť najneskôr do 6. septembra 2024. Z uvedeného potom zároveň, podľa názoru dovolateľa, vyplýva, že krajský súd o jeho sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa rozhodoval v čase, kedy už uplynula lehota na rozhodnutie podľa § 405b ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, preto bolo jeho povinnosťou vysporiadať sa aj s novelizovaným znením Trestného zákona ako zásadnou skutočnosťou majúcou zásadný význam pre jeho rozhodnutie.

10. Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že napadnutým uznesením v spojení s uznesením súdu prvého stupňa, ako aj konaním, ktoré im predchádzalo, bol porušený zákon v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal predmetnú vec znovu v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť. Obvinený zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku odložil, alternatívne prerušil výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie, a to až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

11. 31. marca 2025 podal obvinený dovolanie aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Pavlíka, ktorý mu bol ustanovený opatrením okresného súdu z 3. marca 2025 z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zopakujúc svoju argumentáciu založenú na tom, že došlo k zániku trestnosti v prípade skutku, ktorý bol dôvodom pre rozhodnutie o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Nad rámec tejto argumentácie dovolateľ uviedol, že bol porušený aj § 68 ods. 4 Trestného zákona, pretože skúšobná doba určená pri jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uplynula 13. augusta 2023, v dôsledku čoho bolo možné o jeho neosvedčení sa v nej rozhodnúť len do 13. augusta 2024.

12. Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením, ako aj uznesením súdu prvého stupňa bol porušený zákon v jeho neprospech, ďalej aby zrušil napadnuté uznesenie, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa a všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

13. K dovolaniam obvineného sa 21. júla 2025 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov, ktorý vyjadril názor, že napadnuté uznesenie je v súlade so zákonom, ako aj platnou judikatúrou v obdobných trestných veciach a navrhol dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuť.

14. Spis súdu prvého stupňa bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaniach obvineného 4. augusta 2025.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§ 371 ods. 2 Trestného poriadku), v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku, avšak neoprávnenou osobou (§ 371 ods. 2 Trestného poriadku).

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

17. Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu

súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

18. Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

19. Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku Minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávných ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

20. Z uvedeného je potom zrejmé, že obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti rozhodnutiam vymenovaným v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku, medzi ktoré rozhodnutie o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení nepatrí. Dovolanie proti takémuto rozhodnutiu môže podať, vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku, len minister spravodlivosti, nie však obvinený, preto dovolanie podané obvineným v takejto situácii je dovolaním podaným neoprávnenou osobou.

21. Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku Dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

22. Zhrnúc vyššie uvedené, v prejednávanej trestnej veci obvinený nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti napadnutému uzneseniu, proti ktorému môže dovolanie podať len minister spravodlivosti Slovenskej republiky, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie obvineného ako dovolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku týmto uznesením odmietol.

24. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.